

هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی

◆ هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی ◆ سال اول ◆ شماره ۳۵ ◆ ۲۱ خرداد ۱۴۰۲ ◆ ۸ صفحه

زمان برگزاری جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک اعلام شد

نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک، از هشتم تا هفدهم تیرماه سال جاری به دبیری هادی حجازی‌فر برگزار می‌شود. به گزارش ایران تئاتر، پس از دو سال برگزار نشدن، نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک در سه بخش نمایش‌های صحنه‌ای ویژه مخاطب بزرگسال، نمایش‌های صحنه‌ای ویژه مخاطب کودک، نوجوان و خانواده و نمایش‌های فضای باز برگزار می‌شود.

همزمان با رونمایی از پوستر نوزدهمین دوره عنوان شد:

حضور ۵۸ گروه نمایشی و ۵۰۰ هنرمند در جشنواره عروسکی

نشست صمیمانه با هنرمندان گروه تئاتر مستقل

«سیندرلا»، مخاطب را با هر ذائقه‌ای درگیر خود می‌کند

گفت‌وگو با بازیگران «گره نره و روباه مکار»

تئاتر فانتزی، تجربه‌ای نو و

شگفت‌انگیز است

کاظم نظری:

ساماندهی مریم

مجموعه تئاتر شهر

به‌زودی کلید فواید فورد

مضور تنها نماینده ایران در

فستیوال تئاتر سن‌پترزبورگ

جشنواره تئاتر کودک و نوجوان

در همدان می‌ماند

نظری بر نمایش «بی‌صورت فلکی» کاری از مریم باقری

رسیدن به زیبایی درون

دبیر چهل‌و دومین جشنواره تئاتر فجر

به‌زودی معرفی می‌شود

کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی از پرداخت مطالبات هنرمندان فجر چهل‌ویکم و معرفی دبیر چهل و دومین جشنواره تئاتر فجر تا هفته آینده خبر داد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از باشگاه خبرنگاران جوان، جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های تئاتر در ایران است که هر ساله در ایام دهه فجر در بهمن ماه برگزار می‌شود. سال گذشته چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به دبیری کوروش زارعی بازیگر سینما تلویزیون و کارگردان تئاتر یکی از پرچالش‌ترین جشنواره‌ها در سال‌های گذشته بود که با دبیری او به خوبی سپری شد.

چندی پیش کوروش زارعی در پاسخ به وضعیت تسویه هدایای نقدی هنرمندان جشنواره تئاتر فجر پاسخ داده بود که با همکاری‌های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار است پرداخت این مطالبات به‌زودی انجام شود. برای پیگیری مسئله پرداخت این مطالبات و موارد مربوط به چهل و دومین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به گفت‌وگو با کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی پرداختیم.

کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی در پاسخ به پرسشی در مورد پرداخت هدایای نقدی هنرمندان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر گفت: «هدایای هنرمندان تئاتری ما پرداخت شده است و همه عزیزان هدایای خود را دریافت کرده‌اند. ما با شرایط سخت اقتصادی و مشکلات مواجه بودیم اما خدا را شکر در نهایت تسویه حساب‌ها انجام شد.»

مدیرکل هنرهای نمایشی در مورد انتخاب دبیر چهل و دومین جشنواره تئاتر فجر گفت: «برای دبیری چهل و دومین دوره از جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر افرادی را در نظر گرفته‌ایم و در حال رایزنی‌هایی هستیم. به دو نفر از عزیزان پیشنهاد دبیری جشنواره چهل‌ودوم فجر داده شده است که امیدواریم با رایزنی‌ها و گفت‌وگوها بپذیرند. در صورت قبولی دبیری جشنواره فجر، ان‌شاءالله هفته آینده دبیر و احکام دوره جدید را اعلام خواهیم کرد؛ زیرا هنوز این تصمیم به قطعیت نرسیده است.»

مهرت ارسال آثار به مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی «دوما» تمدید شد

محمودآباد که متولی اصلی برگزاری این رویداد است، برای ترویج فرهنگ کتابخوانی و نیز احترام به حقوق مولف، کتاب رمان «دوما»، علاقه‌مندان به شرکت در این مسابقه، ارسال خواهد شد.

با گذشت یک ماه از ارسال فراخوان، استقبال چشمگیری از این رویداد در سراسر کشور صورت پذیرفت و ۳۵ جلد کتاب رمان «دوما» برای متقاضیان شرکت در سراسر کشور ارسال شده که تاکنون، تهران با ۵ متقاضی، شیراز، کرج و مشهد هر کدام با ۳ متقاضی، زنجان و محمودآباد با ۲ و شهرهای قوچان، چالوس، نور، سیرجان، اهواز، مسجد سلیمان، اردبیل، تبریز، لار، کرمان، یزد، اردکان و زاهدان هر کدام با یک شرکت کننده، متقاضی حضور در این رویداد ملی بوده‌اند.

مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی «دوما»، به دبیری

دبیرخانه مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی «دوما» از تمدید مهرت ارسال آثار تا ۲۰ مرداد سال جاری خبر داد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در مازندران، مهرت ارسال آثار به مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی «دوما» که با اقتباس از کتاب رمان دوما، داستان زندگی سیده سلطنت حمیدتبار، مادر سرداران شهید محمدزاده برگزار می‌شود، تمدید شد. به دلیل درخواست مکرر علاقه‌مندان از سراسر کشور و استقبال از این رویداد ملی و به جهت ایجاد فرصت بیشتر برای حضور گسترده اهالی قلم و نویسندگان حوزه تئاتر ایثار و مقاومت، مهرت ارسال آثار به دبیرخانه که پیش از این در فراخوان، ۲۰ تیرماه اعلام شده بود، با مهرت یک ماهه تا ۲۰ مرداد سال جاری تمدید شد.

با تصمیم شورای سیاستگذاری جشنواره و روابط عمومی شهرداری و شورای اسلامی شهر

شمع شب‌چراغ نمایش «شمعدانی‌ها» روشن شد

مفیدی، سحر محسنی، سارا حدادی، سهیل خبازی‌نژاد، ستایش امینی، محمد رضایی و ساناز خدایی بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه داستان «شمعدانی‌ها» آمده است: «بخت به اکبر شمعدانی و خانواده‌اش رو کرده است، اما وای از توطئه‌های زندان دور و بر. خانواده این فرصت استثنایی را باید مدیریت کند تا به رویای بلند بالا و غیرممکن مهاجرت به سرزمین آرزوها جامه عمل بپوشاند. اما ماجرا به این سادگی‌ها نیست و اتفاقات پیش‌بینی نشده‌ای در راه است.» دیگر عوامل این نمایش عبارت‌اند از ابوالفضل جمشیدی (دستیار کارگردان)، سحر محسنی و سهیلا مفیدی (منشی صحنه)،

مراسم شب‌چراغ و افتتاحیه نمایش «شمعدانی‌ها» روز پنج‌شنبه با حضور هنرمندان در تماشاخانه سنگلج برگزار شد.

به گزارش ایران تئاتر، مراسم شب‌چراغ و افتتاحیه نمایش «شمعدانی‌ها» به نویسندگی ایوب آقاخانی و کارگردانی وحید نفر، روز پنج‌شنبه (۱۸ خرداد) در تماشاخانه سنگلج برگزار شد.

فرید سجادی‌حسینی، عباس جمشیدی، هلیا امامی، جواد پورزند، علی المعی و شیوا طاهری و... از جمله هنرمندانی بودند که در این مراسم شب‌چراغ حاضر بودند و شمع نمایش با حضور آن‌ها روشن شد.

فرید اسلام‌زاده، بلقیس بیگزاده، سهیلا

مهرنوش بیگزاده (مدیر تولید)، موسسه پوشه هنر پارس (مجری طرح) و ستاره نجف‌آبادی (روابط عمومی). نمایش «شمعدانی‌ها» هرروز ساعت ۱۹:۳۰ در تماشاخانه سنگلج روی صحنه می‌رود.

حامد مربوط صادق برگزار می‌شود و اختتامیه آن هم‌زمان با هفته دفاع مقدس با حضور مسئولین ارشد کشوری و استانی در محمودآباد برگزار خواهد شد.

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی:

ساماندهی حریم مجموعه تئاتر شهر به زودی کلید خواهد خورد

شرایط تئاتر شهر وزیر فرهنگ پیگیری‌های خوبی داشته‌اند و شهرداری هم کمک‌هایی کرده است. وزیر فرهنگ این موضوع را در هیئت دولت پیگیری کرده‌اند و نظر آقای زاکانی را هم گرفته‌اند؛ منتهی چون باید میراث راجع به این موضوع اظهار نظر کند؛ باید منتظر نظر آن‌ها باشیم. ان‌شاءالله هفته آینده یک جلسه قطعی با وزیر، دیگر دوستان و همکاران برای ساماندهی فضای تئاتر شهر خواهیم گذاشت و از هفته سوم ساماندهی حریم مجموعه تئاتر شهر کلید خواهد خورد.»

حریم تئاتر شهر را اجرایی کنیم.» او ادامه داد: «درحال حاضر طراحی حریم تئاتر شهر انجام شده است که این طرح را برای میراث فرستاده‌ایم و اگر میراث این طرح را تایید کند؛ اقدامات را آغاز خواهیم کرد. همچنین دور تا دور تئاتر شهر نیازمند قرار دادن مصالح ساختمانی است که این اقدامات نباید از نظر زیبایی مشکلی ایجاد کند؛ زیرا این مجموعه فرهنگی هنری، ثبت ملی شده است و حساسیت‌هایی در این زمینه وجود دارد.» نظری در پایان گفت: «برای بازسازی و بهبود

آن به صحنه رفته است. مجموعه تئاتر شهر که در ابتدا تنها برای اجرا در تالار اصلی ساخته شده بود، درحال حاضر از پنج تالار تشکیل شده است. تالارهای این مجموعه عبارتند از تالار اصلی، تالار چهارسو، تالار قشقای، تالار سایه و کارگاه نمایش که چهار تالار آن در طبقه همکف و زیرزمین این ساختمان و بنای تاریخی قرار دارد. به تازگی کم توجهی‌هایی به این مجموعه تاریخی فرهنگی شده است؛ همچنین اینکه آسیب‌هایی در ساخت ظاهری و درونی این مجموعه دیده می‌شود. در راستای حفظ این مجموعه تاریخی، فرهنگی و هنری به گفت‌وگو با کاظم نظری، مدیر کل هنرهای نمایشی پرداخته‌ایم تا ببینیم برای حفظ این میراث اقداماتی چه انجام شده است؟

کاظم نظری، مدیر کل هنرهای نمایشی درباره روند اوضاع نابسامان مجموعه تئاتر شهر و حفظ این میراث فرهنگی هنری گفت: «اقداماتی برای بهبود و بازسازی این مجموعه فرهنگی هنری انجام شده است؛ ان‌شاءالله با همت وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بتوانیم

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی از پیگیری و برگزاری جلسه با وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و دیگر مدیران برای بازسازی تئاتر شهر خبر داد و گفت ساماندهی حریم این مجموعه به زودی کلید خواهد خورد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از باشگاه خبرنگاران جوان، تئاتر شهر تهران به عنوان مهم‌ترین مرکز تئاتر حرفه‌ای ایران و جزو میراث فرهنگی، تاریخی و هنری کشور به حساب می‌آید که زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. آنچه که امروزه با نام تئاتر شهر تهران زیانزد خاص و عام است و به عنوان تنها مرکز تئاتر حرفه‌ای کشور مشهور شده، ساختمانی است استوانه‌ای زیبا در محلی که در امتداد یکی از قدیمی‌ترین خیابان‌های شهر تهران و در تقاطع دو خیابان انقلاب و ولی عصر (عج) در ضلع غربی پارک دانشجو در چهار راه ولیعصر «حج» بنا شده است. مکانی که بهترین و زیباترین آثار نمایشی حرفه‌ای تئاتر ایران توسط کارگردانان و هنرپیشه‌های معروف این سرزمین اسطوره‌ای در تالارهای نمایشی

با مقدمه‌ای از مسعود کیمیایی

کتاب «ابزارهای نوین تامین مالی تئاتر و سینما از طریق بورس» منتشر شد

صفحه در انتشارات دنیای تصویر منتشر و در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفت. همچنین علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به سایت <http://www.dtonline.ir> به صورت آنلاین کتاب را خریداری نمایند.

با عوامل پشت صحنه و جلوی دوربین صورت می‌گرفت، دریافتن که همیشه یکی از دغدغه‌های مهم آن‌ها، مسئله تأمین مالی برای راه اندازی یک پروژه است. مبالغ خرد تا کلان، با توجه به نوع پروژه‌ای که هر فرد مدنظر دارد، همیشه از مهم‌ترین دغدغه‌ها بوده است. تأمین مالی، در ایران، در راه اندازی یک پروژه هنری در سینما، تئاتر، تلویزیون، و حتی حوزه موسیقی یا نمایش خنکی همچنان به صورت سنتی انجام می‌شود؛ به این معنا که یک حامی مالی (اسپانسر/پشتیبان) با توجه به حمایتی که انجام می‌دهد، درخواست‌هایی از پروژه دارد، نظیر تبلیغات، انتخاب بازیگر، دست بردن در نمایشنامه و فیلمنامه، و نظیر آن. این امر، قطعاً در کیفیت پروژه و رضایت عوامل نقش به‌سزایی دارد. متأسفانه در بسیاری از پروژه‌ها، در انتهای کار، یا عوامل پروژه از بابت اجرای غیرحرفه‌ای پروژه توسط سرمایه‌گذار یا حامی مالی ناراضی‌اند یا آنچه در ذهن حامی مالی پروژه وجود داشته، میسر نشده است.»

کتاب «ابزارهای نوین تامین مالی تئاتر و سینما از طریق بورس» با مقدمه‌هایی از مسعود کیمیایی و حسین عبده تبریزی و ۲۱۸

کتاب «ابزارهای نوین تامین مالی تئاتر و سینما از طریق بورس» با مقدمه‌ای از مسعود کیمیایی و حسین عبده تبریزی در ۲۱۸ صفحه از انتشارات دنیای تصویر منتشر شد.

به گزارش ایران تئاتر، کتاب «ابزارهای نوین تامین مالی تئاتر و سینما از طریق بورس» نوشته امین آذریان توسط انتشارات دنیای تصویر منتشر و روانه بازار شد. از سوابق فعالیت امین آذریان، نویسنده کتاب می‌توان به تهیه‌کنندگی در سینما و تئاتر و مولف چندین جلد کتاب در حوزه اقتصادی، مالی و اقتصاد هنر اشاره کرد. آذریان دارای مدرک MBA و فوق لیسانس رشته مدیریت است و مدیر و مشاور نهادهای مالی و اقتصادی و بازار سرمایه در ایران نیز بوده است.

او در بخشی از پیش‌گفتار کتاب تازه خود می‌نویسد: «در سال‌های گذشته، تجربه‌های مختلفی در زمینه تهیه‌کنندگی در حوزه تئاتر و برنامه‌های تولیدی تلویزیونی داشتم و با توجه به صحبت‌هایی که

حضور تنها نماینده ایران در فستیوال تئاتر سن پترزبورگ

مهم‌ترین ویژگی‌های این فستیوال، اجرای نمایش‌هایی با ساختار نو و بدیع است. این نمایش سال گذشته در بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر حضور پیدا کرد و ضمن استقبال تماشاگران، دیپلم افتخار بهترین نمایش، طراحی لباس و بهترین موسیقی را دریافت کرد و کاندیدای بهترین کارگردانی نیز شد.

روز پنج‌شنبه ۱۱ خرداد ساعت ۱۷:۳۰ در سالن هریمیتاژ روسیه روی صحنه رفت. «مکبث‌زار»، تنها نمایش این جشنواره بود که در این سالن باشکوه روی صحنه رفت.» او ادامه داد: «آثاری از کشورهای فرانسه، دانمارک، لهستان، استونی، آمریکا، ژاپن، بلغارستان، انگلیس، روسیه، گرجستان و... در این جشنواره حضور داشتند که بسیار باعث خوشحالی و غرور است که «مکبث‌زار» به عنوان تنها نماینده ایران عزیز در فستیوال جهانی تئاتر سن پترزبورگ روسیه حضور داشت که توجه ویژه‌ای نیز به این اثر صورت گرفت.»

این بازیگر افزود: «شهرزاد افکار، گاتا عابدی، محمدهادی عطایی، یاشار نادری، فهیمه موسوی، رضا جهانگیری، سحر عبدالملکی، صابر رضایی، متین مکاری، مقدم، جواد امیرپور، علی دولت‌یاری و من به عنوان بازیگران نمایش، ابراهیم پشت‌کوهی را در اجرای «مکبث‌زار» همراهی کردیم. همچنین شبیر پرستار به‌عنوان مجری طرح و به‌رنگ عباسپور به‌عنوان آهنگساز و خواننده همراه ما بودند.»

فستیوال جهانی تئاتر سن پترزبورگ روسیه از سال ۲۰۰۰ میلادی هر سال میزبان برترین گروه‌های نمایشی از سراسر جهان بوده است. از

سعید برجلی خبر داد نمایش «مکبث‌زار» به نویسندگی و کارگردانی ابراهیم پشت‌کوهی روز یازدهم خرداد به عنوان تنها نماینده ایران در هجدهمین دوره فستیوال جهانی تئاتر سن پترزبورگ روسیه روی رفت.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «مکبث‌زار» بعد از گذراندن ۳۰ شب اجرا در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر تهران، به‌عنوان اثر برگزیده از طرف انجمن منتقدان تئاتر روسیه در آیین اختتامیه جشنواره تئاتر سن پترزبورگ روی صحنه رفت.

«مکبث‌زار» نماینده کشورمان در این فستیوال جهانی، پیش‌تر عنوان‌های اثر برگزیده فستیوال جهانی شب‌های مسکو و نمایش تقدیر شده در جشنواره مونیخ را به دست آورده بود. شرکت در جشنواره آونین فرانسه و اجرا در انستیتو تئاتر گیتس مسکو، دیگر حضورهای بین‌المللی این نمایش است. «مکبث‌زار» همچنین در کشورهای ارمنستان، آذربایجان و هند نیز اجرا شده است.

سعید برجلی، بازیگر نقش مکلفاد در نمایش «مکبث‌زار» درباره حضور این گروه نمایشی در روسیه گفت: «گروه نمایشی «مکبث‌زار» روز سه‌شنبه در شهر سن پترزبورگ اسکان پیدا کرد و اجرای ویژه ما

همزمان با رونمایی از پوستر نوزدهمین دوره عنوان شد:

حضور ۵۸ گروه نمایشی و ۵۰۰ هنرمند در جشنواره عروسکی

هادی حجازی‌فر، دبیر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک، از حضور ۵۸ گروه نمایشی و بیش از ۵۰۰ مهمان داخلی و خارجی در این رویداد هنری خبر داد.

به گزارش ایران تئاتر، نشست خبری و مراسم رونمایی از پوستر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک، صبح امروز (شنبه بیستم خرداد) با حضور کاظم نظری (مدیرکل هنرهای نمایشی)، هادی حجازی‌فر (دبیر جشنواره)، اسرافیل فرج‌اللهی (مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران)، غلامرضا نعمتی (معاون اجرایی اداره کل هنرهای نمایشی) و جمعی از اصحاب رسانه در سالن کنفرانس دفتر موسیقی برگزار شد.

در بخشی از این مراسم، پوستر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک، با طراحی مرضیه سرمشقی و رفعت هاشمی سی‌سخت و با حضور هما جدیکار و حسن دادشکر رونمایی شد.

بزرگداشت هما جدیکار و حسن دادشکر

هادی حجازی‌فر، نخستین سخنران این نشست بود که با اشاره به تاریخ برگزاری این رویداد هنری گفت: «نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک از هشتم تا ۱۷ تیر با حضور ۵۸ گروه داخلی و خارجی با ۵۰۰ مهمان در تهران برگزار خواهد شد.»

او با اشاره به ضرورت تجلیل از بزرگان این هنر، ادامه داد: «امسال بزرگداشت خانم هما جدیکار و آقای حسن دادشکر را در جشنواره خواهیم داشت.»

هفت کار خارجی در بخش بین‌الملل

حجازی‌فر درباره بین‌الملل جشنواره عروسکی توضیح داد: «در انتخاب آثار به‌ویژه در بخش بین‌الملل تلاش کردیم تا نمایش‌هایی که بحث آموزش در آن‌ها اهمیت دارد، دعوت شوند. ۱۲۰ تقاضا در بخش بین‌الملل به دست ما رسید که با تاخیر در برگزاری جشنواره و تغییر در برنامه بعضی از گروه‌ها، بالاخره به هفت اجرا از کشورهای ارمنستان، ترکیه، اسپانیا، برزیل و پرو رسیدیم. اجرای این آثار را در جدول به شکلی طراحی کردیم که همه مخاطبان و گروه‌ها بتوانند آثار را ببینند و بعضی از کارهای بیش از دو اجرا و در دو روز اجرا داشته باشند.»

این هنرمند افزود: «هفت کار هم در بخش فراگیر بهزیستی خواهیم داشت که در بخش مسابقه نیستند و جداگانه داوری می‌شوند.»

داوری متفاوت

دبیر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک، درباره داوری این رویداد توضیح داد: «یک ویژگی متفاوت که این دوره از جشنواره دارد، بحث داوری است. در این دوره، داوری توسط کارگردانان حاضر در جشنواره اتفاق خواهد افتاد. هر کارگردان باید به آثار دیگر نمره بدهد و تلاش می‌کنیم آرا منصفانه باشد. در کنار این عزیزان یک تیم و هیئت فنی با ضریب کم‌تر به گروه‌ها امتیاز خواهند داد تا نتایج را به دور از حاشیه و مشکل تنظیم کنیم.»

حمایت از گروه‌های نمایش عروسکی

او با اشاره به این که تمام هزینه‌های جشنواره کاملاً شفاف اعلام خواهد شد، ادامه داد: «در بخش اسپانسر و حمایت مالی سراغ شرکت‌های بزرگ رفتیم تا باعث تولید و ادامه روند اجرای نمایش عروسکی باشند.»

این بازیگر که خود دانش‌آموخته رشته عروسکی دانشکده هنرهای زیباست، افزود: «تلاش می‌کنیم بسترسازی برای فعالیت همه بچه‌های عروسکی ایجاد شود چرا که همه جای دنیا، نمایش عروسکی رشته پردرآمدی است اما در کشور ما این فضا وجود ندارد.»

حجازی‌فر تأکید کرد: «بودن جشنواره برای تئاتر عروسکی خیلی حیاتی است. کار در این رشته گران است و هیچ سالن تخصصی و حمایت مالی برایش نیست. به همین دلیل بخش رقابتی با نیت حمایت مضاعف از گروه‌ها انجام می‌شود.»

هنرمندی که ۲۰ سال کسی او را ندید

در ادامه این نشست، حسن دادشکر با گرمی داشت یاد‌زنده‌یادان

تالارهای میزبان جشنواره

میرآرش مصطفایی، مسئول دبیرخانه جشنواره نیز درباره بخش اجرایی این رویداد هنری گفت: «نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک اولین دوره‌ای است که همه گروه‌ها یک روز قبل از اجرای خود سالن را تحویل می‌گیرند و فردای آن روز اجرا خواهند داشت.»

او افزود: «سالن‌های نمایشی قشقایی، سایه، چهارسو و کارگاه نمایش در مجموعه تئاتر شهر، تالار مولوی، تالار هنر و سالن کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تالارهای میزبان این رویداد هنری هستند.»

مصطفایی افزود: «اجراهای فضای باز در محوطه تئاتر شهر و اجراهای بین‌الملل با تمرکز بر آثار ویژه کودکان و نوجوانان در تالار هنر و دیگر اجراهای در تئاتر شهر خواهند بود.»

پرداخت نیمی از کمک‌هزینه به گروه‌ها

حجازی‌فر در ادامه سخنان مصطفایی گفت: «افتتاحیه جشنواره هم‌زمان با روز نخست جشنواره و با شروع اجراها خواهد بود و اختتامیه روز شنبه (هفدهم تیرماه) در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار خواهد شد.»

دبیر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک درباره میزان کمک هزینه‌ها و جوایز توضیح داد: «برای بخش صحنه‌ای مبلغ ۳۰ تا ۵۰ میلیون تومان و برای بخش فضای باز ۲۵ میلیون تومان کمک هزینه در نظر گرفته شده است که تا امروز، نیمی از آن پرداخت شده است.»

این هنرمند با اشاره به هدف اصلی جشنواره که حمایت برای اجرای عموم گروه‌های نمایشی است، افزود: «جشنواره‌ها همیشه بهانه‌ای برای تولید هستند، این تأخیری که پیش آمد باعث شد اجراها دچار مرگ مغزی شوند. با این حال ما ۱۰ اثر را به تولید و اجرای عموم می‌رسانیم.»

حجازی‌فر همچنین درباره حمایت‌های اداره کل هنرهای نمایشی گفت: «صادقانه و صمیمانه می‌گویم آقای کاظم نظری، انجمن هنرهای نمایشی و دیگر عزیزان حاضر در اداره کل هنرهای نمایشی همراه ما بودند و همه‌جوره از ما حمایت کردند.»

راه‌اندازی صندوق حمایت از تئاتر عروسکی

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی در ادامه این نشست گفت: «امسال با برنامه‌ریزی، نظم و اخلاق حرفه‌ای هادی حجازی‌فر قطعاً جشنواره‌ای حرفه‌ای خواهیم داشت و تلاش می‌کنیم آثار این دوره، اجرای عمومی شایسته‌ای داشته باشند.»

او ادامه داد: «بعد از برگزاری جشنواره، صندوق حمایت از تئاتر عروسکی نیز راه‌اندازی می‌شود و سالی اختصاصی به تئاتر عروسکی تعلق خواهد گرفت.»

نظری افزود: «دکتر محمود سالاری، معاونت امور هنری نیز پیگیر احداث سالن‌های جدید برای تئاتر هستند. ما خودمان هم می‌خواهیم سالن‌هایی اختصاصی برای نمایش عروسکی احداث شود و امیدواریم با مشورت از پیشکسوتان حوزه تئاتر عروسکی به نتایج خوبی برسیم.» حجازی‌فر در پایان ضمن تکمیل سخنان مدیرکل هنرهای نمایشی گفت: «یکی از شرط‌های من برای دبیری جشنواره این بود که سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر به اجرای نمایش‌های عروسکی اختصاص پیدا کند. قول می‌دهم کارهای برگزیده ما در سالن‌های حرفه‌ای از جمله تالار وحدت و تئاتر شهر نیز اجرا شوند.»

اردشیر کشاورزی، جواد ذوالفقاری، کامبیز صمیمی‌مخفم و بیژن نعمتی‌شریف از بزرگان نمایش عروسکی، گفت: «من ۲۰ سال است از این کار دور هستم. جشنواره‌های متعددی عروسکی برگزار شد و کسی ما را ندید. در طول زندگی جز خدمت کاری نکرده‌ام. به کسی بدهکار نیستم و از کسی هم طلبکار نیستم. نسل‌هایی را تربیت کرده‌ام که هر کدام اکنون منشا اثر هستند.»

او با اشاره به این که نمایش عروسکی تنها برای مخاطب کودک نیست، ادامه داد: «امیدوارم نمایش عروسکی به سالن‌ها برگردد و این زبان بشری آنچنان در کشور ما جا بیفتد که به عنوان یکی از پدیده‌های سازنده مطرح شود.»

این هنرمند پیشکسوت با تأکید بر حمایت اداره کل هنرهای نمایشی، شهرداری و دیگر موسسات به منظور روشن بودن چراغ نمایش عروسکی در سالن‌های مختلف توضیح داد: «تئاتر انسان‌ساز است، نمایش عروسکی هم همچنین. زبان نمایش عروسکی، انسان و یک شی به نام عروسک است.» دادشکر افزود: «تئاتر مانند سرمایه‌گذاری برای یک پالایشگاه است. امروز می‌سازید و ۳۰ سال دیگر بهره می‌برید. نسل آینده با تئاتر تربیت می‌شود، نباید به تئاتر به عنوان یک پدیده تفننی نگاه شود. تئاتر بخش‌های سرگرم‌کننده هم دارد اما این هنر بغرنج‌ترین مسائل انسانی را تحلیل و بررسی می‌کند و راه را به ما نشان می‌دهد.»

جشنواره، هنرمندان را گردهم می‌آورد

او با تأکید بر اهمیت برگزاری جشنواره عروسکی گفت: «خاصیت جشنواره این است که ما هم دیگر را پیدا کنیم و از اندیشه هم باخبر شویم و تأثیر بگیریم. ما در ایران جوانان هنرمند و مقتدری داریم که باید از آن‌ها حمایت شود.»

این بازیگر ادامه داد: «این ارتباطات ما را حفظ می‌کند. تنگ نظری را کنار بگذاریم و قبول کنیم که هیچ انسانی دانای مطلق نیست. هر انسانی ضعف و قوت دارد. آرزو می‌کنم این جشنواره منشا خیر برای نمایش عروسکی در شهرهای ایران باشد و به این واسطه نمایش عروسکی مختص کودکان قلمداد نشود.»

دادشکر افزود: «وقتی آثار بین‌الملل را می‌بینم؛ افسوس می‌خورم چرا ما پیشرفت نکرده‌ایم. ما می‌توانیم بهتر از آثار خارجی کار کنیم اما به شرط پذیرش و تبادل اندیشه. رقابت یعنی این.»

فضای شاد و صلح‌طلبانه عروسک‌ها

هما جدیکار، مدرس و کارگردان پیشکسوت نمایش عروسکی، دیگر سخنران این نشست بود که با ابراز خشنودی از حضور جوانان در دبیرخانه این رویداد هنری گفت: «حجازی‌فر را از دهه هفتاد می‌شناسم و از آنجاکه به خلاقیت و شجاعتش ایمان دارم با اطمینان از او درخواست کردم تا مسئولیت دبیری جشنواره را بپذیرد.»

او افزود: «نمایش عروسکی هنری سنگین است و نیاز به حمایت دارد. این هنر روی انسان‌سازی سرمایه‌گذاری می‌کند و کاربردهایش بسیار گسترده است. نمایش عروسکی نسل آینده را تربیت می‌کند و این امکان را به ما می‌دهد بچه‌ها را با لطافت کامل تربیت کنیم.»

این هنرمند ادامه داد: «اگر نمایش عروسکی فعال بود این خصلت‌های خشم و ناامیدی را که در جامعه می‌بینیم، شاهد نبودیم.»

هما جدیکار در پایان سخنانش گفت: «امیدوارم بعد از این با حمایت از نمایش عروسکی این امکان ایجاد شود که فضای شاد و صلح‌طلبانه عروسک‌ها بر همه ما مسلط شود.»

برای مخاطب قابل باور و درآورد است. چگونه به این صحنه و بازی باورپذیر برای مخاطب رسیدید؟

زمانی که به یک فرد برق وصل می‌کنند تا چیزی را اقرار کند لحظات بسیار دردناکی است؛ ما حتی از گفتنش هم ناراحت می‌شویم. من سعی کردم از لایه‌های زیرین احساسات که دقیقاً در ضمیر آگاه من نهاده شده است استفاده کنم و این بازی را روی صحنه داشته باشم. شاید بهتر است بگویم قصد داشتیم که به مخاطب نشان دهیم در چه جهانی وحشتناکی زندگی می‌کند.

باز خورد مخاطب را بعد از اجرای نمایش چگونه دیدید؟

گروه ما جز مخاطب حامی دیگری ندارد، من همه تلاشم را کرده‌ام که در شصت‌سالگی‌ام نمایشی روی صحنه ببرم که مخاطب راضی و همراه با اندیشه و فهمی نو سالن را ترک کند و ناراضی از سالن اجرا بیرون نرود که خداروشکر بازخوردهایی که من دریافت می‌کنم، بسیار خوب است. مخاطب من را در خیابان می‌بیند و می‌گوید ما هنوز در بهت داستان این نمایش هستیم و حتی نمی‌توانیم با یکدیگر حرف بزنیم و فقط فکر می‌کنیم. کامنت‌های مثبت بسیاری می‌شنوم و همین برایم کافی است.

سیاوش جامع کارگردان و بازیگر نمایش «خدای جهنم»:

می‌خواستم نمایشی روی صحنه ببرم

که مخاطب ناراضی از سالن بیرون نرود

که به اجرای این نمایش فکر کردید؟ در سال ۱۴۰۱ و مدیریت قبلی تئاتر شهر برای اجرای نمایش نوبت داشتیم. بنا داشتیم یک متن کاملاً ایرانی روی صحنه ببرم که به همین دلیل برای کسب اجازه از صاحب اثر، با او تماس گرفتم که آن دوست عزیز به من گفت برای اجرای نمایش ۳۰ میلیون دریافت می‌کند. از اجرای آن نمایش پشیمان شدم و متن سم شپارد را دست گرفتم و شروع به خواندنش کردم و در نهایت با کمک میلاد قطبی‌زاده سراغ ترجمه این متن با رویکرد و هدف اجرای این نمایش رفتم.

به نظر من کارگردانی این اثر کار سختی بوده است و بازی شما به عنوان شخصیت اصلی نمایش توجهم را جلب کرد که با چالشی برخورد نکردید و دچار لطمه نشدید؟

این‌طور بگویم بهتر است؛ من تربیت‌یافته مکتب تئاتر تجربی هستم و باور دارم که کار در هیچ شرایطی نباید متوقف شود، حتی اگر بازیگر بنا به دلایلی کنار گذاشته شود، کارگردان باید عنصری داشته باشد که به مشکل برنخورد. راستش در کار، بسیار جدی و بدخلق هستم. این جدیت در تمرین‌ها و در کار بازیگران من نیز حس می‌شود و سنگ‌تمام گذاشتن آن‌ها روی صحنه به دید مخاطب می‌رسد. در مورد شخصیتی که من بازی‌اش کردم به‌خاطر اینکه خودم هم در ترجمه این متن پایه‌ای مترجم جلو آمدم؛ با احساسات و نحوه بیان دردش ارتباط برقرار کردم و همین شد که آن را بازی کردم.

از بازی بازیگران دیگر راضی هستید؟ اول از همه باید بگویم که خیلی خوشحالم از همراهی بهرام سروری‌نژاد، مهدی رحیمی و اعظم عرفانی در پیش‌برد این اثر که من را تنها نگذاشتند. بعد هم باید بگویم به

علی کیهانی: این روزها در مجموعه تئاتر شهر نمایشی روی صحنه است که درونمایه‌ای بسیار قابل‌تأمل دارد. سیاوش جامع به عنوان کارگردان و بازیگر، «خدای جهنم» به نویسندگی سم شپارد را به صحنه آورده است اما این بار، این نام‌واره اسطوره‌ای کهن نه در قامت یک اسطوره یونانی بلکه در جسم یک میهن‌پرست آمریکایی قرن بیست‌ویکم ظهور پیدا کرده است.

در اجرای «خدای جهنم» که در سالن چهارسو تئاتر شهر روی صحنه است شاهد زمستانی سرد در یک مزرعه دورافتاده در حوالی ویسکانسین هستیم؛ جایی که زن‌شوهری دامدار در حال گذران زندگی در کلبه خود هستند. روزی دوستی قدیمی به منزل آن‌ها پناه می‌آورد. این دوست قدیمی از یک مؤسسه تولید پلوتونیم فرار کرده است؛ در ادامه افرادی برای پیدا کردن او وارد مزرعه و منزل آن زوج دامدار روستایی می‌شوند تا با ایجاد تغییراتی بتوانند او را بازگردانند؛ در پروسه بازگشت این فرد ما شاهد اتفاقاتی خواهیم بود که حین اجرا در بهت ناشی از وقوع آن‌ها فرو خواهیم رفت. سم شپارد نویسنده این اثر خود یکی از هزاران نفری بود که تسخیرشدگی فضای زندگی را تجربه کرده بود که در بسیاری از نمایشنامه‌هایش رگه‌های آن را می‌توان پیدا کرد؛ اما با روی دادن یازدهم سپتامبر و مشاهده رفتار دولت کشورش بود که «خدای جهنم» را به‌مثابه هشدار از آینده به ترجمانی نمایشی تبدیل کرد.

در ادامه گفت‌وگویی ما با سیاوش جامع کارگردان این نمایش را می‌خوانید.

نمایش «خدای جهنم» تا به حال در ایران روی صحنه نرفته است. چه شد

احمد جولایی، دبیر جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی:

دنبال تلفیق محتواهای نو با ساختار

نمایش‌های ایرانی هستیم

محتوا در بخش آزاد برعهده خود هنرمندان است، می‌گوید: «هنرمندان در بخش آزاد می‌توانند براساس نظر و سلیقه شخصی خود، بنا به ساختار نمایش‌های آیینی و سنتی و محتواهای مرتبط، به اجرا بپردازند.»

آزادی عمل در استفاده از انواع عروسک جولایی درباره بخش نمایش‌های عروسکی جشنواره توضیح می‌دهد: «در این بخش، به شکل‌های مختلف عروسک از جمله عروسک‌های دو بعدی (سایه) یا سه بعدی و عروسک‌های غول پیکر توجه داریم و استفاده از انواع عروسک‌های شناخته شده برای انتقال مفهوم آزاد است.»

او می‌افزاید: «استفاده از واژه عروسک در آثار بزرگان ادب و فرهنگ ما بسیار دیده می‌شود؛ همچون خیام که مشخصاً به واژه «عبت» یا همان عروسک توجه دارد. عروسک‌هایی بومی، محلی و سایر عروسک‌های امروزی می‌توانند در این بخش حضور پیدا کنند.»

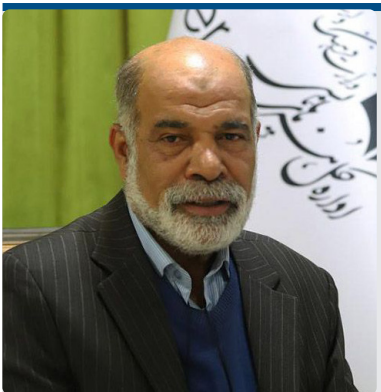
میزبانی از مجالس غریب تعزیه او در واکنش به این پرسش که «در بخش شبیه‌خوانی، چه مجالسی از تعزیه اجرا خواهد شد»، پاسخ می‌دهد: «میزبان آثاری فراتر از موضوع عاشورا خواهیم بود. در واقع، امسال به تعزیه نگاه ویژه‌تری توجه خواهد شد.

احمد جولایی، دبیر بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی، بر تلفیق محتواهای به‌روز و نو با ساختار نمایش‌های ایرانی در این رویداد هنری تأکید می‌کند.

به گزارش ایران تئاتر، احمد جولایی، دبیر بیست‌ویکمین دوره جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی، درباره بخش‌های مختلف این رویداد هنری گفت: «بخش اول بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی به نمایش‌های ایرانی اختصاص دارد؛ نمایش‌هایی که از تفکر و فرهنگ ایرانی ریشه گرفته‌اند و روح لطافت و شادی‌آوری را با خود به همراه دارند.»

او ادامه می‌دهد: «هر ساختار نمایشی، دارای جوهره، درونمایه و ریختار مخصوص به خود است. در ریختار نمایش‌های شادی‌آور ایرانی، به این که جوهره نمایش تا چه میزان می‌تواند به تاریخ و ماهیت ایرانی اشاره کند و به داستان‌های تغزلی، عرفانی، حماسی و امروزی این مرزوبوم بپردازد، توجه خواهد شد.»

دبیر بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با اشاره به این که انتخاب ساختار و

چاره و گریزی از آن نیست، باید شاهد رویش استعداد جوانان باشیم.»

حذف بخش نقالی کودکان و نوجوانان

این مدرس و پژوهشگر تئاتر در واکنش به «چراپی حذف بخش نقالی کودکان و نوجوانان در این دوره از جشنواره»، پاسخ می‌دهد: «حذف این بخش از جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی به نیت نادیده گرفتن جوانان نبوده است، بلکه برای پرداخت بهتر به بخش کودک در جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان منتقل شده است. قطعاً رقابت و کارشناسی نقالی کودکان و نوجوانان در جشنواره‌ای که مختص به این گروه سنی است، بهتر انجام خواهد شد چراکه برقراری تعادل بین یک نقال ۶۰ ساله با یک جوان ۱۵ ساله در جشنواره آیینی و سنتی، کاری سخت است.»

پرداختن به مجالس غریب، مجالس کم‌تر شناخته شده و کم‌تر اجرا شده با موضوعات دینی، غیردینی و امروزی در بخش شبیه‌خوانی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی اهمیت بالایی دارند.» دبیر جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی ادامه می‌دهد: «از آن‌جا که تمام ادیان الهی، یک دین واحد هستند، از پرداختن به داستان زندگی بزرگان ادیان الهی و پیامبرانی چون حضرت موسی (ع) و حضرت عیسی (ع) استقبال خواهیم کرد. همچنین تعزیه‌هایی با محوریت شهدای انقلاب اسلامی، دفاع مقدس و مقاومت اسلامی ازجمله نمونه‌های خوبی است که می‌توان در این بخش از جشنواره به آن‌ها پرداخت.»

جایگاه ویژه هنرهای فردی در جشنواره

جولایی با بیان این که در بخش هنرهای فردی به فرم‌های نمایشی ایرانی که از خصیصه‌ای مثل حافظه خوب، روانشناسی مخاطب و همچنین تسلط بر بدن و بیان بهره‌مند باشند، توجه شده است، می‌افزاید: «هنرهای فردی روایتی است که تبدیل به نوعی نمایش می‌شود و یا بهتر است بگویم نمایشی که توانان با روایت خواهد بود. در هنرهای فردی، مجری و اجراگر همراه با موسیقی کلام و ساز به اجرای نوعی نمایش مشغول خواهد شد.»

او در توضیح بیشتر می‌گوید: «در بخش هنرهای فردی علاوه بر تجلیل از استادان و صاحبان فن، سعی داریم تا به آموزش جوانان بپردازیم تا از تجربیات بزرگان بهره‌مند شوند. قطعاً در برابر ریزش پیشکسوتان به علل مختلفی چون کهولت سن، بیماری، درگذشت و نبود امکان ادامه همکاری که

گفت‌وگو با بازیگران «گره نره و روباه مکار»

تئاتر فانتزی، تجربه‌ای نو و شگفت‌انگیز است

آشنایی‌زدایی درباره این شخصیت‌ها با نگاه کارگردان شکل گرفته است. این هنرمند افزود: «بسیاری از تماشاگران پینوکیو را نادان و نفرت‌انگیز می‌دانند اما من چنین نگاهی به این شخصیت ندارم و همچنان معتقدم او بسیار بانمک است. البته که در داستان اصلی نوشته شده توسط کارلو کلودی هم پینوکیو پسر بچه‌ای بسیار گستاخ و بی‌ادب است که والد دیزنی در انیمیشن این داستان سعی کرد تا ویژگی‌های مثبتی برای آن در نظر بگیرد. در هر حال بازی در نقش شخصیت‌هایی که مخاطبان نسبت به آن‌ها پس‌زمینه ذهنی دارند؛ آن‌ها هم به شکلی متفاوت کار سخت و هولناکی است. اما فکر می‌کنم این پینوکیوی جدید توسط تماشاگر پذیرفته شده است.»

محمد شهریار در پایان گفت: «متأسفانه ما در ایران به آثار فانتزی چه در تئاتر و چه در سینما توجه چندانی نداریم و چنین ژانری جدی گرفته نشده است. تئاتر فانتزی و بازگشت به نوستالژی‌های کودکی تجربه عجیب و تازه‌ای برای تماشاگر است که البته تهیه و تولید آن اصلاً کار ساده‌ای نیست و امیدوارم تماشاگران با تماشای «گره نره و روباه مکار» از این دنیای شگفت‌انگیز و جذاب لذت ببرند.»

تجربه شیرین اولین بازیگری

مرتی عزیززاده بازیگر-خواننده نقش کلاغ که اولین حضورش به عنوان بازیگر روی صحنه تئاتر را تجربه می‌کند، گفت: «خاندان عزیززاده هشت نسل پیش از من در عرصه موسیقی فعال بوده‌اند و من نیز از چهارسالگی با ساز کوبه‌ای فعالیت خود را در این زمینه آغاز کردم و در ادامه به نواختن سازهای دیگر پرداختم. در واقع من حضور روی صحنه را با موسیقی و خوانندگی تجربه کرده بودم و این اولین حضورم روی صحنه تئاتر است که امیدوارم ادامه‌دار باشد.»

او ادامه داد: «دلیل پذیرش این نقش علاوه بر پرداخت جذاب و اتفاقاتی که برای شخصیت کلاغ می‌افتد، علاقه‌ای بود که به پرندگان و حیوانات دارم.»

این بازیگر-خواننده با اشاره به قطعاتی که در این نمایش اجرا می‌کند، افزود: «کابوس»، «مدیر سیرک» و «رقص آخر کلاغ» قطعاتی است که در این اثر اجرا می‌کنم. ترانه قطعات «کابوس» و «رقص آخر کلاغ» را به همراه اوشان محمودی نوشتیم اما آهنگسازی این قطعات به همراه ترانه و آهنگ قطعه «مدیر سیرک» از کارهای خودم است.»

عزیززاده با بیان اینکه فرم، موسیقی و هنر به عنوان صدای جامعه از مهم‌ترین ویژگی‌های نمایش «گره نره و روباه مکار» گفت: «هنر و هنرمندان هستند که نشان می‌دهند افراد یک جامعه چگونه و چطور فکر و عمل می‌کنند.»

او در پایان گفت: «امیدوارم مردم ما را از خود بدانند. ما صحنه تئاتر را خالی نکردیم و امیدواریم که مخاطبان هم در طول اجرا صندلی‌ها را خالی نکنند. در کنار هم بودن و فکر کردن، اصل داستان یک جامعه است که تئاتر بهترین مسیر این همراهی است.»

موقعیت را کنترل کنم. در واقع اکنون نیز تمام میزانشان را با نور پروژکتورهای سقف تماشاخانه تنظیم می‌کنم.»

این هنرمند افزود: «در اجرای جدید، صحنه‌ای به کار اضافه شده است که گرهه برای لحظاتی می‌بندد و پس از آن دوباره به فرم چشمی سابق برمی‌گردد.»

تاریمی با اشاره به اینکه مخاطبان برداشت‌های متفاوتی از شخصیت‌های اثر دارند؛ گفت: «گره نره از آن دسته شخصیت‌هایی است که تمامی وقایع را مدیریت می‌کند و در اصل همه اتفاقات را پوشش می‌دهند. این شخصیت لایه‌های شخصیتی متفاوتی دارد که باعث برداشت‌های متنوع مخاطبان می‌شود.»

او ادامه داد: «جالب‌ترین وجه این نمایش همذات‌پنداری و درگیر شدن مخاطب با شخصیت‌های آن است. مخاطبان قصه‌ای را که روی صحنه اتفاق می‌افتد با وقایع زندگی خودشان تطبیق می‌دهند و به نظرم تئاتر یعنی همین شکل‌گیری ارتباط و تاثیرگذاری.»

علی تاریمی در پایان سخنانش با بیان اینکه «گره نره و روباه مکار» اقتباسی کاملاً آزاد از داستان «پینوکیو» است، گفت: «شخصیت‌های این نمایش دوست‌داشتنی و بامزه هستند و خوشحالم که گروه‌های سنی متفاوت به تماشای کار ما می‌نشینند و با آن ارتباط برقرار می‌کنند.»

پینوکیو، سخت‌ترین نقش

محمد شهریار بازیگر نقش پینوکیو با بیان اینکه جنس بازی این شخصیت با دیگر شخصیت‌های اثر متفاوت است؛ گفت: «در این نمایش کاراکتر پینوکیو از دوران چوب بودنش عبور کرده است و من برای ایفای نقش روی لبه تیغ بودم باید شخصیتی را که نه بدن کاملاً انسانی و نه کاملاً چوبی دارد؛ به نمایش می‌گذاشتم و علاوه بر این نقش یک کاراکتر شانزده ساله را به شکلی که برای مخاطبان باورپذیر باشد، بازی می‌کردم.»

این هنرمند افزود: «ضعف‌های اخلاقی پینوکیو بزرگ‌ترین چالش این نقش بود. پیش از هر چیز طمع این شخصیت که در دیالوگی از کار نیز با این جمله که چشم پینوکیو هیچ وقت سیر نمی‌شود با آن مواجهیم و پس از آن ویژگی و نیازهای دوران بلوغش که باعث می‌شود تن به خواسته‌های فرشته بدهد. این دو نقطه ضعف باعث می‌شود او راهی را برود که برخلاف آموزه‌های ژیتو است.»

شهریار با بیان اینکه پینوکیو سخت‌ترین نقشی است که تاکنون بازی کرده‌ام، گفت: «شخصیت‌پردازی پینوکیو چالش بزرگی برای من و کارگردان محسوب می‌شد. دیگر بازیگران در فضایی کاملاً فانتزی نقش‌شان را ایفا می‌کنند اما پینوکیو بین دنیای رئال و فانتزی گام برمی‌دارد. او باید بتواند در بیان دیالوگ‌هایش یک نوجوان ۱۶ ساله را به ذهن مخاطب القا کند و در مورد بدن نیز مرز بین چوب و انسان بودن را به تصویر بکشد.» او توضیح داد: «جالب است که بسیاری از مخاطبان از سرانجام پینوکیو ناراحت نمی‌شوند و با شخصیت‌های گرهه و روباه ارتباط بهتری برقرار می‌کنند و نوعی

بازیگر نمایش «گره نره و روباه مکار» توضیح داد: «به‌شخصه آثاری را که بخش زیادی از آن‌ها به‌صورت کارگاهی و نه به‌واسطه متنی که بتوان شناسنامه نقش را از آن بیرون کشید، شکل می‌گیرند، بیشتر دوست دارم. به‌نظرم نقش‌ها در این شرایط جور دیگری وارد شخصیت بازیگر می‌شوند. بازی در نقش‌های رئال بازیگر را بیش از نقش‌های فانتزی درگیر می‌کند اما این به معنای بازی در سطح و بدون درگیری در این نوع نمایش نیست.»

بی‌تا عزیز ادامه داد: «اولین چیزی که از این نمایش به ذهنم می‌رسد این است که نباید به آدم‌های ابله بها داد. من روباه مکار را شخصیت منفی اثر نمی‌دانم؛ شاید فرصت‌طلبی خصیصه بدی باشد ولی ضعف پینوکیو است که چنین فضایی برای روباه و گرهه ایجاد می‌کند. در واقع این دو شخصیت روی نقاط قوت‌شان کار کرده‌اند اما پینوکیو گامی برای استفاده درست از داشته‌هایش برنداشته است.»

او با اشاره به پتانسیل بالایی که نقش برای شخصیت‌پردازی دارد، افزود: «توانایی‌های من و پتانسیل نقش روباه مکار بسیار زیاد است. برای ایفای این نقش کم‌کاری نکردم اما به نظرم این، همه توان من به عنوان بازیگر نبود با این حال امیدوارم کارگردان و مخاطبان از تماشای آن راضی باشند.» بی‌تا عزیز در پایان گفت: «دور دوم اجرا تغییرات کم و البته جذابی دارد که به نظرم حتی برای مخاطبانی که پیش از این در ایران‌شهر به تماشای کار نشسته‌اند، تماشای دوباره‌اش خالی از لطف نیست.»

میزانشان را با نور پروژکتورها تنظیم می‌کنم

علی تاریمی بازیگر نقش گرهه نره با اشاره به اینکه عضو ثابت گروه نمایش اتمسفر به سرپرستی اوشان محمودی است، گفت: «من پیش از این در نمایش «ژیتو» نقش یک دلک لال را ایفا می‌کردم و اکنون به عنوان یک گرهه کور در نمایش «گره نره و روباه مکار» حضور دارم. در «ژیتو» نباید صحبت می‌کردم و اینجا نباید ببینم.»

او ادامه داد: «در طول تمرین‌ها با چشمان بسته کار می‌کردم تا به فرم چشمی که برای نقش لازم بود، دست پیدا کنم. اوایل خیلی اذیت می‌شدم؛ نزدیک به دوماه زمان برد تا چشمانم به این فضا عادت کند و بتوانم این

بازیگران نمایش «گره نره و روباه مکار» باور دارند تئاتر فانتزی و بازگشت به نوستالژی‌های کودکی، تجربه‌ای تازه و شگفت‌انگیز برای بازیگر و تماشاگران به ارمغان می‌آورد.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «گره نره و روباه مکار» به نویسندگی و کارگردانی اوشان محمودی در دومین دور اجرای خود در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر میزبان مخاطبان است.

«گره نره و روباه مکار» اقتباسی آزاد و فانتزی از داستان خاطره‌انگیز «پینوکیو» نوشته کارلو کلودی است که با محوریت نقطه‌ضعف‌های پینوکیو و با موضوع سودجویی و منفعت‌طلبی روی صحنه است.

در ادامه گفت‌وگوی کوتاهی با تعدادی از بازیگران این نمایش داشتیم که خواندن آن خالی از لطف نیست.

نباید به آدم‌های ابله بها داد

بی‌تا عزیز بازیگر نقش روباه مکار درباره حضورش در این اثر گفت: «پیش از هر چیز باید بگویم که من برای بازی در این نقش از سوی کارگردان انتخاب شده بودم. البته که اگر به خواست خودم نیز بود؛ باز هم همین نقش را انتخاب می‌کردم.»

او ادامه داد: «پیش‌نهاد بازی در نقش روباه مکار به‌واسطه تجربه همکاری خوب و موافقی که در نمایش «ژیتو» با اوشان و شهاب محمودی داشتم با استقبال من مواجه شد و در نهایت بسیار خوشحالم که تاکنون مخاطبان از تماشای این اثر راضی بوده‌اند.» این هنرمند افزود: «فضای نمایش «گره نره و روباه مکار» مانند «ژیتو» کاملاً فانتزی است. در هر دوی این آثار فیزیک و بدن بازیگر درگیر است اما این به معنای تئاتر فیزیکی نیست. بازیگر باید بدن، فرم ایستادن، راه رفتن و تمامی حرکاتش را برای خلق چنین کاراکتری بسازد و در این حالت همه چیز از حالت نرمال انسانی خارج می‌شود.»

عزیز یکی دیگر از ویژگی‌های کار فانتزی را صداسازی در این آثار معرفی کرد.

او در ادامه گفت: «من حضور در آثار فانتزی را در آثار دانشجویی تجربه کرده بودم و پس از مدت‌ها با نمایش‌های «ژیتو» و «گره نره و روباه مکار» دوباره به آن موقعیت بازگشتم. تجربه‌ای که پس از سال‌ها فعالیت در زمینه آثار نمایشی واقع‌گرا برایم بسیار هیجان‌انگیز و لذت‌بخش بود.»

نشست صمیمانه با هنرمندان گروه تئاتر مستقل

«سیندرلا»، مخاطب را با هر ذائقه‌ای درگیر خود می‌کند

پدیری که در آخر نمایش به روزهای خوش و قدرت خود بازمی‌گردد. آقای فیاضی، حضور به‌عنوان بازیگر در این نقش انتخاب خودتان بود یا خواست کارگردان؟

رضا فیاضی: به همین دلیل بازی در نقش پدر سیندرلا برای من چالش بود. مریم کاظمی چهره اولیه این پدر را نشان داد و سپس من سعی کردم تا به ایفای این نقش بپردازم و انرژی را از طرف خودم به نقش منتقل کنم. این پدر لحظات خوبی در نشان دادن ضعف و قدرت دارد و مردم ارتباط خوبی با این شخصیت برقرار کرده‌اند.

و اما نقش خواهران «سیندرلا» می‌توان از آن‌ها به‌عنوان شخصیت‌های منفی نمایش نام برد؟

فیاضی: این دو خواهر نقش منفی نیستند، آن‌ها بسیار بانمک هستند. **صفا:** من همیشه نقش‌های متفاوت از بچه بازیگوش گرفته تا نقش‌های مثبت و منفی را در آثار مریم کاظمی بازی کرده‌ام؛ اما همیشه معتقدم نقش‌های منفی یا هر اسم دیگری که به این‌گونه شخصیت‌ها اطلاق کنیم، جای کار بیشتری دارند، مخاطبان را درگیر می‌کنند و برای خود من به‌عنوان بازیگر بسیار جذاب هستند.

کاظمی: این دو شخصیت در شرایطی قرار نگرفته‌اند که خوبی را درک کنند. آن‌ها در پایان نمایش با موضوعاتی چون محبت، دوستی و عشق مواجه می‌شوند. در اصل آن‌ها نسبت به رفتارهای خوب نادان و ناآگاه هستند.

فلاح‌زاده: برای بازیگر حضور در هر نقشی، چه مثبت و چه منفی جذابیت‌های خاص خودش را دارد. نقش مثبت چارچوب‌هایی دارد که نمی‌توان خیلی از آن‌ها خارج شد ولی در نقش منفی دست بازیگر بازتر است.

خانم کاظمی، چندسالی است بیشتر متن‌های ترجمه شده از حسین فدایی‌حسین را روی صحنه می‌آورید. چرا؟

کاظمی: حسین فدایی‌حسین با اعتماد، انرژی و همراهی مثال‌زدنی در کنار ما بود. ما تاکنون نمایش‌هایی چون «کلوچه دارچینی» با نام اصلی «مرد نون زنجبیلی»، «شاهزاده خانم بدترکیب» و «ساعت ۸ در کشتی» را نیز با ترجمه آقای فدایی‌حسین کار کردیم و برای کار بعدی یعنی نمایش «علاءالدین» نیز از ترجمه ایشان استفاده کرده‌ایم.

فیاضی: فدایی‌حسین حرکتی شریف را در ترجمه آغاز کرده است. او انسان شریفی است که همه‌گونه با گروه نمایشی ما همراه بود.

شما به عنوان یک کارگردان فعال در زمینه تهیه و تولید آثار نمایشی به ویژه برای کودکان و نوجوانان چقدر براساس کمک هزینه و حضور تهیه‌کننده و اسپانسر دست به تولید اثر می‌زنید؟

کاظمی: تمام آنچه برای اجرای آثارم خرج می‌شود، حاصل درآمد شخصی برگزاری کلاس‌های آموزشی، پس‌انداز شخصی و دستمزدی است که از بازی در آثار نمایشی کسب می‌کنم. تهیه‌کننده تمام آثارم خودم بوده‌ام و همیشه سعی می‌کنم برای اجرا کم نگذارم. ممکن است برخی بر این باور باشند که اگر پول نباشد، کار نمی‌کنیم اما من از پس‌انداز شخصی هزینه می‌کنم. بعضی‌اوقات حتی دستمزدی برای خودم باقی نمی‌ماند و تنها دریافتی من همان کاری است که به یادگار در کارنامه هنری‌ام ثبت شده است. اگر فروش خوبی داشته باشیم تنها می‌توانیم به دستمزد بچه‌ها و هزینه‌های جاری اجرا فکر کنیم.

بچه‌ها موقعیت‌های زیادی از نمایش را باور می‌کنند. ممکن است پدر و مادرها با موقعیت‌های کمدی ارتباط برقرار نکنند که تنها دلیل این موضوع دیواری است که بین خودشان و کار می‌کشند. این دیوار به پدر و مادرها اجازه نمی‌دهد کار کودک را قبول کنند؛ ما به‌عنوان هنرمندانی که برای کودکان کار می‌کنیم، این دیوار را برای خودمان از میان برداشته‌ایم.

گلی: اتفاقاتی که اکنون روی صحنه به‌عنوان کمدی موقعیت می‌بینیم، رخدادی است که فکری پشت آن وجود دارد اما اصراری در آن نیست. تقابل خیر و شر برای مخاطبان بزرگسال شاید اشک و خونریزی هم لازم داشته باشد اما برای کودکان، کمدی اجازه می‌دهد که این غذای سخت در لافافه باشد تا به‌راحتی رویارویی خیر و شر را درک کنند اما به‌گونه‌ای که نور پایدار باشد و برای جامعه لازم است.

دو شخصیت «آقا موشه» و «خانم موشه» به‌عنوان

گروه بازیگران نمایش «سیندرلا» این اثر را نمایشی می‌دانند که با محوریت عشق، بخشش، اخلاق و پیروزی خوبی بر بدی تمام مخاطبان از هر گروه سنی و با هر ذائقه‌ای را با خود همراه می‌کند.

کاراکترهایی که به داستان اصلی اضافه شده‌اند و با استقبال خوب مخاطب روبه‌رو هستند. خوشحال می‌شویم از روند شکل‌گیری و بازی در این دو نقش بدانیم.

زمانی: موش‌ها در این نمایش دیالوگ ندارند و تنها با آوا، صدا و حرکت ارتباط برقرار می‌کنند. چیزی که بچه‌ها دوست دارند، حالات و شیطن موش‌هاست. علاوه بر این، از آنجاکه موش‌ها حامی سیندرلا هستند، بچه‌ها به آن‌ها علاقه بیشتری دارند.

میدانلو: موش‌ها صحبت نمی‌کنند و تنها با حرکت منظورشان را به مخاطب منتقل می‌کنند. به نظر من دیالوگ اهمیتی ندارد. مهم این است که شما بتوانی پیام خود را به مخاطب برسانی و اصل بازیگری همین است. زمانی که کار به ما پیشنهاد شد من موش خانم را انتخاب کردم. چراکه برای من چالش بود.

فلاح‌زاده: «سیندرلا» دیالوگی خطاب به موش‌ها دارد که می‌گوید: «اگرچه شما نمی‌توانید صحبت کنید، اما من منظورتان را می‌فهمم. ما می‌توانیم با هم دوست باشیم». این دیالوگ یک دنیا حرف دارد، این جمله نشان می‌دهد آدم‌ها برای دوست بودن و دوست داشتن نیاز به فهمیدن زبان هم ندارند. بچه‌ها نیز با این دو شخصیت همذات‌پنداری می‌کنند و همراه با آن‌ها به «سیندرلا» کمک می‌کنند.

رضا فیاضی: جمله معروفی است که می‌گوید بازی درواقع ضد بازی و ری‌اکشن است. این خوب است که بازیگران دو نقش موش، این قدر حرکت قوی داشته باشد که تماشاگر حضور او را بدون دیالوگ هم باور کند.

در نمایش «سیندرلا» با حذف شخصیت نامادری شاهد منفعل بودن شخصیت بارون هاردی پدر سیندرلا هستیم.

مهدی یاورمنش - نگار امیری: نمایش «سیندرلا» به نویسندگی دیوید وود، زبان‌گردانی حسین فدایی‌حسین و کارگردانی مریم کاظمی از بیستم اردیبهشت‌ماه در تالار هنر میزبان مخاطبان شده است.

این نمایش، روایت‌گر زندگی پرفرازونشیب سیندرلا در کنار دو خواهر ناتنی و پدرش است؛ اثری که بسیاری از مخاطبان با شنیدن نام آن به یاد انیمیشن جذاب و دیدنی به همین نام می‌افتند.

اجرای «سیندرلا» بهانه‌ای شد تا در نشست، به بررسی و تحلیل این نمایش با حضور بازیگران و کارگردانش بنشینیم.

مریم کاظمی (بازیگر نقش دونا، ترانه‌سرا و کارگردان)، رضا فیاضی (بارون هاردی پدر سیندرلا)، علی فروتن (پادشاه)، حمید گلی (شاهزاده جارمینگ)، پریسا فلاح‌زاده (سیندرلا)، نازنین صفا (بلا)، مهرزاد زمانی (آقا موشه)، عرفان میدانلو (خانم موشه) و فرهاد شریفی (ویلیام - آجودان شاهزاده)، بازیگرانی هستند که در این نشست همراه ما بودند.

«سیندرلا» متن شناخته‌شده‌ای برای گروه سنی نوجوان است، اما مخاطب شما در تالار هنر کودکان هستند، این مواجهه برای افرادی که از قبل با این متن آشنا بودند، چالش جدیدی است، درباره این چالش برای‌مان بگویید.

مریم کاظمی: داستان «سیندرلا» یک اثر کلاسیک است. داستان‌های کلاسیک گاهی بدون تغییر باقی می‌مانند و به همان صورت اولیه برای نگارش داستان یا اجرای صحنه‌ای و سینمایی مورد اقتباس قرار می‌گیرند اما شخصیت یا کاراکتر نمایشی «سیندرلا» در همه آثار چه مکتوب و چه نمایشی ثابت است. دختری که امیدوار، با اخلاق و نیکوسرشت است و این نیکویی در برابر رفتارهای بد قرار می‌گیرد تا نویسنده به نیت اصلی خود که بیان تقابل همیشگی خوبی و بدی است، دست پیدا کند و مخاطب کودک و نوجوان نیز انتخاب کنند که دوست دارند جای کدامیک از شخصیت‌ها باشند؛ اما اجازه بدهید در مورد اینکه این اثر مختص به گروه سنی نوجوانان است، تردید کنم. از بافت مخاطبانی که در سالن حضور پیدا می‌کنند، می‌توان متوجه شد که کودکان و نوجوانان هم‌زمان داستان را دنبال می‌کنند.

علی فروتن: در نگاه اول شاید همه فکر کنند، قصه برای گروه سنی نوجوان است اما ساخت انیمیشن‌های متعدد به‌ویژه کارتون «سیندرلا» والت دیزنی باعث علاقه کودکان به این داستان شده است. در اصل می‌توان با نگاه‌های مختلف و از زوایای متفاوت به این داستان توجه کرد.

حمید گلی: اتفاق خوبی که در اجرای این اثر شکل گرفته است، ارتباط و برداشت مخاطب در هر سنی به اندازه تجربه خود از کار است. من از این زاویه می‌بینم که هر مخاطبی نمایش «سیندرلا» را با سلیقه و نگاهی متفاوت می‌بیند. شاید خانواده‌ها یک تربیت بصری جدید از تماشای این نمایش برای کودکان‌شان در نظر داشته باشند. ما مخاطبانی با سنین بالا داریم که بدون فرزند کودک یا نوجوان به سالن می‌آیند.

رضا فیاضی: ما تئاتر تفکیک‌شده برای کودک و نوجوان نداریم؛ یعنی سالنی مخصوص این گروه‌های سنی نداریم. برای همین از تمامی سنین به تماشای آثار نمایشی می‌نشینند و باید همه مخاطبان را راضی نگه داشت. «سیندرلا» همه ذائقه‌ها را درگیر کرده است. بعضی از پدر و مادرها بیشتر از کودکان به اجرا توجه دارند و شور و شغف زیادی از خود نشان می‌دهند.

به هر حال «سیندرلا» بی‌کی که روی صحنه این نمایش می‌بینیم، با «سیندرلا» در اثر کلاسیکی که آن را می‌شناسیم، متفاوت است...

پریسا فلاح‌زاده: به نظر من همه آدم‌ها خاکستری هستند، «سیندرلا» بی‌کی که اکنون روی صحنه می‌بینیم، دیگر مثل قبل نیست. این شخصیت نیز بنا بر اقتضائات زمان و نیاز مخاطب با تغییراتی در رفتار روی صحنه است.

کاظمی: همیشه در اقتباس از نمایشنامه‌ها نکات طلایی و کلیدی آن حفظ می‌شود و فرعیات به آن اضافه می‌شود. نقاط کلیدی «سیندرلا» عشق و محبت شخصیت سیندرلا و تفاوت او با دیگران است. ما فرض می‌کنیم تماشاگر هنوز هم خوبی‌ها و زیبایی‌ها برایش معنایی دیگر دارد و بدین واسطه سفر قهرمان را دنبال می‌کند و بعد از پیروزی قهرمان خوشحال می‌شود و این می‌تواند همان کاتارسیس باشد. این روال در نمایشنامه‌ها و اجراهای مختلف به سلیقه نمایشنامه‌نویس و کارگردان تغییر می‌کند.

به نظر شما کمدی موقعیت تا چه میزان می‌تواند در پیشبرد داستان و جذب مخاطب در این اثر و به‌صورت کلی آثاری که برای گروه سنی کودکان و نوجوانان تولید می‌شود، مؤثر باشد؟

فروتن: رنگ، موسیقی، صحنه‌های بزن‌وبکوب و زدوخورد شخصیت‌ها و... مکمل‌هایی است که به کار کودک تزریق می‌شود تا مخاطب بتواند با کار ارتباط بیشتری برقرار کند.

بعد از برگزاری نشست‌های متعدد و تاکید بر رفع کاستی‌ها و تجهیز زیرساخت‌های استان:

جشنواره تئاتر کودک و نوجوان در همدان می‌ماند

جشنواره تئاتر کودک و نوجوان تاکید شد.

با این رویکرد امید است تا از همه امکانات سخت‌افزاری و حمایت‌های مادی و معنوی استان فرهنگی همدان در دوره‌های آتی جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان به بهترین شکل استفاده شود.

پس از پایان دوره بیست‌وهفتم جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان، نشست‌ها، مذاکرات و رایزنی‌هایی برای رفع کاستی‌ها، مشکلات و محدودیت‌های برگزاری این رویداد نمایشی در همدان برگزار شد که امید است با همکاری مدیران و تصمیم‌گیران استان، این جشنواره به شکلی بهتر از دوره‌های گذشته در این شهر به کار خود ادامه دهد.

به گزارش ایران تئاتر، با توجه به نشست‌های مختلف تخصصی با صاحب‌نظران و هنرمندان عرصه نمایش کودک همچنین حساسیت‌های ویژه‌ای که در برگزاری جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان وجود دارد، این احتمال در نظر گرفته شده بود تا این رویداد بزرگ نمایشی به استانی دیگر هجرت کند.

در همین رابطه، امیر مشهدی‌عباس، دبیر بیست‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان که تیر ۱۴۰۱ در همدان برگزار شد، در گفت‌وگویی، از میزبانی این شهر ابراز نارضایتی و اعلام کرده بود در صورت برطرف نشدن ضعف‌ها، کمبودها و ناهماهنگی‌ها، احتمال تغییر محل برگزاری جشنواره بیست‌وهفتم وجود دارد.

پیرو این موضوع، در ماه‌های گذشته از یک سو مذاکرات متعددی میان اداره کل هنرهای نمایشی و دبیر این رویداد هنری با مدیران اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان و از سوی دیگر، تشریک مساعی بین سطوح مختلف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و مدیریت کلان استان همدان انجام شد. این تعامل، با بهره‌مندی از نظرات کارشناسان و اصناف تخصصی این حوزه، در راستای هم‌افزایی توان و امکانات برگزارکنندگان و با هدف ارتقای کیفی برگزاری جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان صورت گرفت.

در این مذاکرات و رایزنی‌ها، بر رفع کاستی‌ها، مشکلات و محدودیت‌های موجود و به کارگیری نظرات تخصصی کارشناسان این حوزه برای برگزاری هرچه موفق‌تر

فراخوان پانزدهمین جشنواره ملی تئاتر کودک و نوجوان مهر دزفول منتشر شد

زمان‌بندی جشنواره:
(۱) آخرین مهلت ارسال آثار: ۱۶ مهر ۱۴۰۲
(۲) اعلام آثار پذیرفته‌شده: ۳۰ مهر ۱۴۰۲
(۳) انتشار جدول زمان‌بندی و اجرایی جشنواره: ۸ آبان ۱۴۰۲
(۴) آیین بازگشایی جشنواره: ۱۴ آبان ۱۴۰۲
آدرس دبیرخانه:
استان خوزستان، شهرستان دزفول، خیابان کشاورز، بین خیابان‌های حضرت رسول اکرم (ص) و شهید دکتر بهشتی، اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان دزفول، دبیرخانه دائمی جشنواره ملی تئاتر کودک و نوجوان مهر دزفول
تلفن: ۰۶۱۴۲۲۴۰۳۰۰

خواهد بود که به آثار پذیرفته‌شده پرداخت خواهد شد.
(۵) تعیین زمان و مکان اجرا بر عهده ستاد جشنواره است.
(۶) هر گروه نمایش الزاماً باید حداقل دو اجرا در جشنواره داشته باشد.
شرایط حضور در بخش نمایشنامه‌نویسی:
(۱) این بخش به‌صورت غیرحضوری برگزار خواهد شد.
(۲) حداکثر آثار ارسالی از هر نویسنده، فقط دو نمایشنامه است.
(۳) به آثاری ترتیب اثر داده خواهد شد که در هیچ جشنواره داخلی و خارجی دارای رتبه نبوده و در قالب کتاب منتشر نشده باشند.

ستاد برگزاری جشنواره ملی تئاتر کودک و نوجوان مهر دزفول، فراخوان پانزدهمین دوره این رویداد را که آبان ۱۴۰۲ برگزار می‌شود، منتشر کرد.
به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در خوزستان، فراخوان پانزدهمین جشنواره ملی تئاتر کودک و نوجوان مهر دزفول در سه بخش اصلی صحنه‌ای، خیابانی، نمایشنامه‌نویسی و یک بخش جنبی «کارگاه‌های آموزشی» با شعار «حال خوش کودکی؛ فصل خوش زندگی» برای برگزاری در آبان ماه ۱۴۰۲ منتشر شد. در مقدمه این فراخوان آمده است: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خوزستان با همکاری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان دزفول و انجمن هنرهای نمایشی استان خوزستان و انجمن هنرهای نمایشی شهرستان دزفول پانزدهمین جشنواره ملی تئاتر کودک و نوجوان مهر دزفول را با شعار «حال خوش کودکی؛ فصل خوش زندگی» در سه بخش اصلی «صحنه‌ای»، «خیابانی» و «نمایشنامه‌نویسی» و یک بخش جنبی «کارگاه‌های آموزشی» برگزار می‌کند.
اهداف این دوره از جشنواره عبارت‌اند از تقویت هویت اسلامی ایرانی در راستای افزایش نشاط اجتماعی کودکان و نوجوانان، ابلاغ پیام صلح و دوستی به کودکان جهان، تقویت امید، افزایش نشاط اجتماعی با بهره‌گیری از قابلیت‌های نمایشی، گسترش و کمک به تولید نمایشنامه‌نویسی و نمایش در زمینه کودک و نوجوان، بالا بردن سطح علمی و ایجاد بستری جهت ارزیابی آثار هنری.
شرایط حضور در بخش صحنه‌ای:
(۱) این بخش به‌صورت حضوری برگزار خواهد شد.

اداره کل هنرهای نمایشی

مدیر کل: کاظم نظری
مدیر روابط عمومی: مهدی یوسفی کیا

هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی ♦ سال اول ♦ شماره ۳۵ ♦ ۲۱ خرداد ۱۴۰۲

انجمن هنرهای نمایشی ایران

مدیرعامل: اسرافیل فرج الهی

تهیه و تولید:
سایت ایران تئاتر
www.theater.ir

سر دبیر: مهدی یاورمنش
دبیر تحریریه: حسین محمدیانی
مدیر فنی و صفحه آرا: حسین سینجلی
مسئول پورتال های استانی: میترا رضایی
خبرنگاران: نگار امیری، علی کیهانی
عکاس: میلاد میرزاعلی

میزبانی فرهنگسرای فردوس از «شنل قرمزی»

نمایش شاد و موزیکال «شنل قرمزی» به نویسندگی و کارگردانی مهرداد قرآن کیش از هفدهم خرداد در سالن آمفی تئاتر فرهنگسرای فردوس روی صحنه گرفته است.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش شاد و موزیکال «شنل قرمزی» کاری از گروه هنری تاک به نویسندگی و کارگردانی مهرداد قرآن کیش، با هدف ایجاد فضایی شاد و مفرح برای کودکان و ارائه آموزه های اخلاقی به آن ها، از ۱۷ خرداد تا ۲۵ تیر همواره ساعت ۱۷ و صبح ها ویژه مهدکودک ها در فرهنگسرای فردوس اجرا می شود.

داستان نمایش «شنل قرمزی» با بازی مهرداد قرآن کیش، نیلوفر ابراهیمی، سامان فرشیدنیا، نفیسه ترجم جو و زهرا سماواتی درباره دختری کوچکی به نام شنل قرمزی است که در مسیر رفتن به خانه مادر بزرگ ماجراهایی برایش اتفاق می افتد که حاوی پیام های اخلاقی و تربیتی برای مخاطبان است.

علاقه مندان برای تهیه و خرید بلیت می توانند به فرهنگسرای فردوس واقع در فلکه دوم صادقیه، بلوار فردوس شرق، بعد از چهارراه شهید سلیمی چهارمی مراجعه کنند و برای کسب اطلاعات بیشتر نیز با شماره ۰۳۹۰۸۱۰۴۴ تماس بگیرند.

درگوشی - کارگردان: نرگس اصغری - تالار هنر - اردیبهشت ۱۴۰۲

نظری بر نمایش «بی صورت فلکی»، نوشته نیاز اسماعیل پور و کار مریم باقری

رسیدن به زیبایی درون

قرار می دهد. این طراحی کلاسیک دوزنقه های صحنه، خودبه خود، فضای میزانشن حرکتی بازیگران را در میانه و آوانسن صحنه محدود می کند.

نور صحنه، بیشتر بر پایه فضا سازی عمومی پیش می رود، مگر در چند موقعیت اجرا که با اجرای فاصله گذاری کاراکترها و ارتباط کلامی آن ها با تماشاگران، بازیگران را با نور نقطه ای موضعی پوشش می دهد. لباس و گریم نیز در طراحی ساده و واقع گرایانه اجرا شده اند و ویژگی مکانی، زمانی و یا شخصیتی خاصی را به نمایش نمی افزایند. موزیک نیز نقش میزانشن در اجرا ندارد و بیشتر برای فضا سازی طراحی شده است.

رسیدن به زیبایی درونی

نمایشنامه، از موضوع خوبی برای جذب مخاطب بهره می برد، ولی در نگاهی منتقدانه، تنها جنبه های منفی این پدیده در جامعه را مورد بررسی و کنکاش قرار می دهد. بی گمان، پدیده جراحی زیبایی، جنبه های مثبت فراوانی نیز داراست که در نمایشنامه کمدی «بی صورت فلکی» کمتر به آن پرداخته شده است. همه این بیماران و شایکیان بر این باورند که علت اصلی انجام این اعمال جراحی زیبایی، آن بوده است که آن ها نیاز به دیده شدن بیشتر و دقیق تر توسط مردم داشته اند. نیازی که برای آن ها نه تنها حکم جذابیت و شهرت داشته است، بلکه در پی، علتی برای کسب درآمد و امرامعاش آن ها نیز بوده است. ولی در میانه نمایش، «دیوید جرارد» در هم خوانی و هم آوازی با «استلا»، به کشفی بزرگ اشاره می کند و آن هم، زیبایی درون آدم ها با رسیدن به عشق است که می تواند فارغ از زیبایی صورت ظاهر باشد و حتی تا زیبایی صورت فلکی نیز بزرگ و خیره کننده باشد.

«بی صورت فلکی»، روایت رها شدن انسان از زیبایی صورت چهره اش و رسیدن به زیبایی صورت فلکی درون اوست.

منشی دکتر و اعدام او، پایان می پذیرند. نویسنده با این روش، پدیده های تلخ و خشن جامعه امروز ما را با طنزهایی تلخ و گزنده و در عین حال خنده آور روی صحنه می آورد و به تمسخر تفاوت های اندیشگی در میان مردم می پردازد.

«بی صورت فلکی» با اجرایی رئالیستی روی صحنه می آید، اگرچه در موقعیت هایی از اجراء، از محیط دادگاه خارج می شود و با ارتباط مستقیم با تماشاگرش، شیوه فاصله گذاری را به کارگردانی نمایش می افزاید. کارگردان، قصد دارد تا دراماتورژی و طراحی میزانشن خود را بر پایه محیط دادرسی دادگاه طراحی کند. از این رو، میزانشن نمایشنامه، بیشتر بر پارادوکس یا پوزیسیون های تقابل کاراکترهای نمایش از دو سوی صحنه پایه ریزی شده اند. نمایش، در این راستا، از گرافیک صحنه ای افقی برخوردار شده است و با قرارگیری قاضی و دستیارانش در موقعیت بالای صحنه، این برتری دادرس، به خوبی به نمایش گذاشته می شود.

طراحی مینی مالیستی

بازیگران نمایش «بی صورت فلکی» با دراماتورژی بازی های اکتینگ به اجرا می پردازند. آن ها به خوبی می دانند که اجرای حسی سیستمی مدنظر اجرا نیست و در چند موقعیت از اجرا حتی می بایست با تماشاگر خود ارتباط کلامی مستقیم نیز برقرار کنند. بی گمان، اجرای تقریباً رئالیستی نمایش، نیازی به دکور و نورپردازی و یا لباس و گریم غیر رئالیستی ندارد. از این رو، نمایش «بی صورت فلکی» با طراحی مینی مالیستی صحنه و با اجرایی غیرناتورالیستی، فضای دادگاه را برای دید تماشاگرش باز می کند. طراح صحنه، قاضی را در مرکز و در ارتفاعی از بالای صحنه قرار می دهد، دستیارانش را در دو سوی او قرینه می کند و جایگاه متهم و شاکی را در زاویه ای باز برای دید تماشاگر

و کیلی بسیار کارآزموده با نام خانم «بامیل» بهره می گیرد. «بامیل» با توجه به تجارب بسیار زیادش در امر وکالت، با به کارگیری جملات و اصطلاحات فلسفه هگل، جریان ذهنی دادگاه و به ویژه قاضی دادگاه را به سوی جنبه های زیبایی شناسانه شغل دکتر «پی» گرایش می دهد تا با توجیه اعمال جراحی زیبایی و کمک دکتر «پی» به زندگی بهتر و زیباتر برای مردم جامعه، از بار جرم این پزشک بکاهد.

در نهایت، با دسیسه چینی خانم «بامیل» و با پرداخت رشوه به قاضی که پیوسته دم از عدالت در دادرسی می زند و فریب «آگنس»، منشی دکتر «پی»، «بامیل» همه اشتباهات «دکتر پی» را به گردن «آگنس» می اندازد و با سپردن این منشی بخت برگشته به چوبه دار و اعدام او، دکتر «پی» از اتهامات خود تبرئه می شود و نمایش به پایان می رسد.

بیان یک پدیده تلخ در قالب کمدی

«بی صورت فلکی»، فرم نمایشی کمدی را برای محتوایی جدی برمیگزیند و با این کار، مخاطب را برای تماشای یک پدیده تلخ اجتماعی جذب می کند. سریال اشتباهات دکتر «پی»، در گرتهای پی در پی با کمدی آرزوها و خواسته های بیمارانش، پیش می روند و با کمدی بزرگتری یعنی رشوه پردازی به دادرس دادگاه و کمدی فریب «آگنس»،

بهنام حبیبی: نمایش «بی صورت فلکی» که این روزها در تالار چارسو تئاتر شهر تهران، پذیرای علاقه مندان هنر نمایش است، موضوعی اجتماعی را اگرچه در قالب کمدی، اما با زیربافتی جدی روی صحنه نمایش می آورد. این نمایش به نویسندگی نیاز اسماعیل پور و کارگردانی مریم باقری، روایتی از یک اعتراف است برای رسیدن به عدالت. در دادگاهی ناشناخته از نظر مکانی و زمانی، یک جراح زیبایی با نام دکتر «پی»، با سه پرونده اتهام پزشکی، در برابر قاضی قرار گرفته است و باید برابر شایکیان زیادی از خود دفاع کند. شاکی اول که «استلا» نام دارد، مدعی است که در پی انجام عمل جراحی زیبایی روی بینی اش توسط دکتر «پی»، دچار مشکل تنفسی شده است. دکتر «پی»، سگ این بانو را نیز مورد اعمال جراحی زیبایی قرار داده است که حتی در این باره نیز خانم «استلا» از کیفیت کار دکتر «پی» شاکی است. بازیگر دیگری با نام «دیوید جرارد»، شاکی پرونده دوم است که از اعمال جراحی زیبایی خود راضی نیست. پرونده سوم، شکایت بانویی با نام «سارا مک کوین» است که اگرچه از شوهر مرحومش راضی نبوده است، ولی در حال به خاطر مرگ همسرش توسط دکتر «پی»، به دادگاه شکایت کرده است. دکتر «پی» برای دفاع از خود در دادگاه، از